ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 30.05.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

192

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 30. augusta 1961 bol v New Yorku podpísaný Dohovor o redukovaní počtu osôb bez štátnej príslušnosti.

Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 621 zo 7. decembra 1999. Listina o prístupe bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov 3. apríla 2000.

Pre Slovenskú republiku dohovor nadobudol platnosť 2. júla 2000 na základe článku 18 ods. 2.

DOHOVOR o redukovaní počtu osôb bez štátnej príslušnosti

Zmluvné štáty,

konajúc v súlade s uznesením č. 896 (IX) prijatým Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 4. decembra 1954,

považujúc za žiaduce redukovať počet osôb bez štátnej príslušnosti medzinárodnou dohodou,

dohodli sa takto:

Článok 1

1. Zmluvný štát udelí štátnu príslušnosť osobe narodenej na jeho území, ktorá by inak bola bez štátnej príslušnosti. Štátna príslušnosť sa udelí

   a) pri narodení zo zákona alebo

   b) na základe žiadosti podanej príslušnému orgánu danou osobou alebo v jej mene spôsobom predpísaným vnútroštátnymi právnymi predpismi. Podľa ustanovení bodu 2 tohto článku takúto žiadosť nemožno zamietnuť.

   Zmluvný štát, ktorý udeľuje štátnu príslušnosť podľa písmena b) tohto bodu, môže tiež udeliť štátnu príslušnosť zo zákona v takom veku a za takých podmienok, ktoré ustanovujú vnútroštátne právne predpisy.

2. Zmluvný štát môže udeliť štátnu príslušnosť podľa bodu 1 písm. b) tohto článku na základe splnenia jednej podmienky alebo viacerých z týchto podmienok:

   a) ak bude žiadosť podaná v lehote ustanovenej daným zmluvným štátom začínajúcej najneskôr dovŕšením osemnásteho roku veku a končiacej najneskôr dovŕšením dvadsiateho prvého roku veku, avšak s tým, že táto osoba bude mať najmenej jeden rok na to, aby mohla podať žiadosť bez toho, aby musela získať zákonné oprávnenie tak urobiť,

   b) ak dotknutá osoba má miesto obvyklého pobytu na území zmluvného štátu po dobu, ktorá môže byť týmto štátom ustanovená, nesmie však prevyšovať päť rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti alebo celkovo desať rokov,

   c) ak dotknutá osoba nebola odsúdená za prečin proti štátnej bezpečnosti a nebola ani odsúdená k odňatiu slobody na päť a viac rokov na základe obvinenia z trestného činu,

   d) ak dotknutá osoba bola vždy osobou bez štátnej príslušnosti.

3. Bez ohľadu na ustanovenia bodu 1 písm. b) a bodu 2 tohto článku dieťa, ktoré sa narodí z manželského zväzku na území zmluvného štátu a ktorého matka má štátnu príslušnosť tohto štátu, nadobudne pri narodení jeho štátnu príslušnosť, ak by inak bolo bez štátnej príslušnosti.

4. Zmluvný štát udelí štátnu príslušnosť osobe, ktorá by bola inak bez štátnej príslušnosti a ktorá nemôže nadobudnúť štátnu príslušnosť zmluvného štátu, na ktorého území sa narodila, pretože prekročila vek na podanie žiadosti alebo nesplnila podmienku dĺžky pobytu, ak jeden z rodičov tejto osoby v čase jej narodenia mal štátnu príslušnosť prvého z uvedených zmluvných štátov. Ak jej rodičia nemajú rovnakú štátnu príslušnosť v čase jej narodenia, otázku, či štátna príslušnosť tejto osoby má sledovať štátnu príslušnosť otca alebo matky, majú riešiť vnútroštátne právne predpisy tohto zmluvného štátu. Ak sa na udelenie štátnej príslušnosti vyžaduje podanie žiadosti, žiadosť má byť podaná žiadateľom alebo v jeho mene na príslušnom orgáne spôsobom predpísaným vnútroštátnymi právnymi predpismi. Podľa ustanovení bodu 5 tohto článku takúto žiadosť nemožno zamietnuť.

5. Zmluvný štát môže udeliť štátnu príslušnosť podľa bodu 4 tohto článku na základe splnenia jednej podmienky alebo viacerých z týchto podmienok:

   a) ak je žiadosť podaná skôr, než žiadateľ dovŕši určitý vek ustanovený zmluvným štátom, nie však menej ako dvadsaťtri rokov,

   b) ak dotknutá osoba mala obvyklý pobyt na území zmluvného štátu počas obdobia bezprostredne predchádzajúceho podaniu žiadosti, ktorého dĺžku môže štát ustanoviť; nemôže však prevyšovať tri roky,

c) ak dotknutá osoba bola vždy osobou bez štátnej príslušnosti.

Článok 2

O dieťati nájdenom na území zmluvného štátu sa predpokladá, ak neexistuje dôkaz o opaku, že sa narodilo na tomto území rodičom majúcim štátnu príslušnosť tohto štátu.

Článok 3

Na účely určenia záväzkov zmluvných štátov vyplývajúcich z tohto dohovoru sa v prípadoch narodenia dieťaťa na palube lode alebo lietadla predpokladá, že k narodeniu došlo na území štátu, pod ktorého vlajkou loď pláva, alebo na území štátu, kde je lietadlo registrované, podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 4

1. Zmluvný štát udelí svoju štátnu príslušnosť osobe, ktorá sa nenarodila na území zmluvného štátu, ktorá by inak bola osobou bez štátnej príslušnosti, ak jeden z jej rodičov mal v čase jej narodenia štátnu príslušnosť tohto štátu. Ak jej rodičia nemali v čase jej narodenia rovnakú štátnu príslušnosť, to, či jej štátna príslušnosť má sledovať štátnu príslušnosť otca alebo matky, určia vnútroštátne právne predpisy zmluvného štátu. Štátna príslušnosť udeľovaná podľa ustanovenia tohto bodu sa udelí

   a) pri narodení zo zákona alebo

   b) na základe žiadosti podanej príslušnému orgánu dotknutou osobou alebo v jej mene spôsobom predpísaným vnútroštátnymi právnymi predpismi. Podľa ustanovení bodu 2 tohto článku nemožno takúto žiadosť zamietnuť.

2. Zmluvný štát môže udeliť štátnu príslušnosť v súlade s ustanoveniami bodu 1 tohto článku na základe splnenia jednej podmienky alebo viacerých z týchto podmienok:

   a) ak je žiadosť podaná skôr, než žiadateľ dovŕši vek ustanovený zmluvným štátom; takto ustanovený vek však nemôže byť nižší ako dvadsaťtri rokov,

   b) ak dotknutá osoba mala obvyklý pobyt na území zmluvného štátu počas obdobia bezprostredne predchádzajúceho podaniu žiadosti, ktorého dĺžku môže ustanoviť tento štát; dĺžka takéhoto obdobia však nemôže prevyšovať tri roky,

   c) ak dotknutá osoba nebola odsúdená za trestný čin proti národnej bezpečnosti,

   d) ak dotknutá osoba bola vždy osobou bez štátnej príslušnosti.

Článok 5

1. Ak z právnych predpisov zmluvného štátu vyplýva strata štátnej príslušnosti z dôvodu akejkoľvek zmeny osobného postavenia osoby, ako je uzatvorenie manželstva, skončenie manželstva, zistenie otcovstva, uznanie alebo adopcia, strata sa podmieni inou štátnou príslušnosťou alebo jej nadobudnutím.

2. Ak podľa právnych predpisov zmluvného štátu stráca dieťa narodené z nemanželského vzťahu jeho štátnu príslušnosť v dôsledku uznania otcovstva, musí mu byť daná príležitosť opätovne nadobudnúť túto štátnu príslušnosť na základe písomnej žiadosti podanej príslušnému orgánu a podmienky vzťahujúce sa na podanie takejto žiadosti nesmú byť prísnejšie než podmienky uvedené v článku 1 bode 2 tohto dohovoru.

Článok 6

Ak právne predpisy zmluvného štátu ustanovujú stratu štátnej príslušnosti manžela (manželky) alebo detí v dôsledku straty alebo odňatia štátnej príslušnosti tejto osobe, takáto strata sa podmieni inou štátnou príslušnosťou alebo jej nadobudnutím.

Článok 7

1.

a) Ak právne predpisy zmluvného štátu umožňujú zrieknutie sa štátnej príslušnosti, takéto zrieknutie nebude mať za následok stratu štátnej príslušnosti, ibaže osoba, ktorej sa to týka, má alebo nadobudne štátnu príslušnosť iného štátu.

b) Ustanovenia písmena a) tohto bodu sa nemajú aplikovať v prípadoch, keď by ich aplikácia nebola v súlade s princípmi uvedenými v článkoch 13 a 14 Všeobecnej deklarácie ľudských práv prijatej 10. decembra 1948 Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov.

2. Štátny príslušník zmluvného štátu, ktorý sa uchádza o udelenie štátneho občianstva v inom štáte, nestráca svoju štátnu príslušnosť, kým nemá štátnu príslušnosť iného štátu alebo prísľub nadobudnutia jeho štátnej príslušnosti.

3. Podľa bodov 4 a 5 tohto článku nemôže štátny príslušník zmluvného štátu stratiť svoju štátnu príslušnosť a stať sa osobou bez štátnej príslušnosti z dôvodu odchodu z krajiny, usídlenia sa v zahraničí, zanedbania zaregistrovania sa alebo z iného podobného dôvodu.

4. Osoba, ktorá nadobudla štátnu príslušnosť iného štátu, môže stratiť svoju pôvodnú štátnu príslušnosť z dôvodu pobytu v zahraničí počas obdobia určeného právnymi predpismi dotknutého zmluvného štátu, najmenej však sedem po sebe nasledujúcich rokov, ak príslušnému orgánu neohlási svoj úmysel ponechať si štátnu príslušnosť.

5. V prípade štátneho príslušníka zmluvného štátu, ktorý sa narodil mimo jeho územia, právne predpisy tohto štátu môžu pozastaviť jeho štátnu príslušnosť po uplynutí jedného roka od dovŕšenia plnoletosti a podmieniť ju miestom bydliska v tom čase na území tohto štátu alebo registráciou na príslušnom orgáne.

6. S výnimkou okolností uvedených v tomto článku nemôže osoba stratiť štátnu príslušnosť zmluvného štátu, ak by takáto strata spôsobila, že by sa stala osobou bez štátnej príslušnosti, bez ohľadu na to, že takúto stratu iné ustanovenie tohto dohovoru nezakazuje.

Článok 8

1. Zmluvný štát nemôže odňať osobe štátnu príslušnosť, ak by takéto odňatie malo za následok, že by ostala bez štátnej príslušnosti.

2. Bez ohľadu na ustanovenia bodu 1 tohto článku možno odňať štátnu príslušnosť zmluvného štátu

a) za okolností, za ktorých je podľa článku 7 bodov 4 a 5 povolené odňatie štátnej príslušnosti,

b) ak bola štátna príslušnosť získaná na základe falošných informácií alebo podvodom.

3. Bez ohľadu na ustanovenia bodu 1 tohto článku si môže zmluvný štát ponechať právo odňať štátnu príslušnosť, ak v čase podpisu, ratifikácie alebo pristúpenia k tomuto dohovoru uvedie ponechanie si takéhoto práva z jedného dôvodu alebo viacerých týchto dôvodov v čase podpisu, ratifikácie alebo pristúpenia k tomuto dohovoru uvedených v jeho právnych predpisoch:

a) ak osoba v rozpore so svojím záväzkom dodržiavať zákony zmluvného štátu

i) napriek výslovnému zákazu vydanému zmluvným štátom poskytla alebo pokračovala v poskytovaní služieb inému štátu, alebo prijala alebo pokračovala v prijímaní odmien za služby od iného štátu, alebo

ii) sa chovala spôsobom vážne poškodzujúcim životné záujmy štátu,

b) ak osoba zložila prísahu alebo vykonala formálne vyhlásenie o oddanosti inému štátu, alebo poskytla jednoznačný dôkaz o svojom odhodlaní vypovedať oddanosť zmluvnému štátu.

4. Zmluvný štát nemôže využiť svoju právomoc priznanú bodmi 2 a 3 tohto článku odňať štátnu príslušnosť s výnimkou prípadov, keď tak urobí v súlade s právnymi predpismi, ktoré umožňujú dotknutej osobe právo na riadne vypočutie pred súdom alebo iným nezávislým orgánom.

Článok 9

Zmluvný štát nemôže odňať žiadnej osobe alebo skupine osôb ich štátnu príslušnosť z rasových, etnických, náboženských alebo politických dôvodov.

Článok 10

1. Každá zmluva medzi zmluvnými štátmi ustanovujúca odstúpenie územia musí obsahovať opatrenia určené na zabezpečenie, aby sa žiadna osoba v dôsledku takéhoto odstúpenia nestala osobou bez štátnej príslušnosti. Zmluvný štát vynaloží všetko úsilie na zabezpečenie toho, aby akákoľvek takáto zmluva uzatvorená ním so štátom, ktorý nie je zmluvným štátom tohto dohovoru, obsahovala takéto ustanovenia.
2. Ak zmluva takéto ustanovenia neobsahuje, zmluvný štát, ktorému je územie odstúpené alebo ktorý získal územie iným spôsobom, udelí svoju štátnu príslušnosť tým osobám, ktoré by sa inak stali osobami bez štátnej príslušnosti v dôsledku odstúpenia alebo získania územia.

Článok 11

Zmluvné štáty podporia, akonáhle to bude možné po uložení šiestej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení, zriadenie inštitúcie v rámci Organizácie Spojených národov, u ktorej bude môcť osoba nárokujúca si výhody vyplývajúce z tohto dohovoru požiadať o preskúmanie svojho nároku a o pomoc pri jeho predložení príslušnému orgánu.

Článok 12

1. Vo vzťahu k zmluvným štátom, ktoré podľa ustanovení bodu 1 článku 1 alebo článku 4 tohto dohovoru neudeľujú svoju štátnu príslušnosť pri narodení dieťaťa zo zákona, sa aplikujú ustanovenia bodu 1 článku 1 alebo článku 4, podľa toho, o aký prípad ide, na osoby narodené pred, ako aj na osoby narodené po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru.
2. Ustanovenia článku 1 bodu 4 tohto dohovoru sa aplikujú na osoby narodené pred, ako aj na osoby narodené po nadobudnutí jeho platnosti.
3. Ustanovenia článku 2 tohto dohovoru sa aplikujú len na deti nájdené na území zmluvného štátu po nadobudnutí jeho platnosti pre daný štát.

Článok 13

Dohovor nemožno vykladať tak, že ovplyvňuje akékoľvek ustanovenia vedúce k redukovaniu počtu osôb bez štátnej príslušnosti, ktoré môžu byť obsiahnuté v právnych predpisoch ktoréhokoľvek zmluvného štátu platných teraz alebo v budúcnosti, alebo ktoré by mohli byť obsiahnuté v akomkoľvek dohovore, zmluve, alebo dohode platnej teraz alebo v budúcnosti medzi dvoma alebo viacerými zmluvnými štátmi.

Článok 14

Akýkoľvek spor medzi zmluvnými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý nemožno vyriešiť iným spôsobom, bude na návrh ktorejkoľvek zmluvnej strany zúčastnenej v spore predložený Medzinárodnému súdnemu dvoru.

Článok 15

1. Tento dohovor sa vzťahuje na všetky nesamosprávne, poverenecké, koloniálne a iné nemetropolitné územia, za ktorých zahraničné vzťahy je ktorýkoľvek zmluvný štát zodpovedný; príslušný zmluvný štát podľa ustanovení bodu 2 tohto článku vyhlási v čase podpísania, ratifikácie alebo pristúpenia, na ktoré nemetropolitné územia alebo územia sa má dohovor vzťahovať ipso facto na základe podpísania, ratifikácie alebo pristúpenia.
2. Vo všetkých prípadoch, keď na účely štátnej príslušnosti sa nemetropolitné územie nepovažuje za celok s metropolitným územím alebo sa na základe ústavných zákonov alebo ústavnej praxe zmluvného štátu vyžaduje predchádzajúci súhlas nemetropolitného územia, sa takýto zmluvný štát bude snažiť zadovážiť potrebný súhlas nemetropolitného územia v priebehu dvanástich mesiacov od dátumu podpísania tohto dohovoru týmto zmluvným štátom a po získaní takéhoto súhlasu bude o tom informovať generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov. Tento dohovor sa bude na územie alebo územia uvedené v tomto oznámení vzťahovať od dátumu jeho prijatia generálnym tajomníkom.

3. Po uplynutí dvanásťmesačného obdobia uvedeného v bode 2 tohto článku budú príslušné zmluvné štáty informovať generálneho tajomníka o výsledku konzultácií s nemetropolitnými územiami, za ktorých zahraničné vzťahy sú zodpovedné, a ktoré mohli odoprieť súhlas s vykonávaním tohto dohovoru.

Článok 16

1. Tento dohovor bude sprístupnený na podpis v sídle Organizácie Spojených národov od 30. augusta 1961 do 31. mája 1962.
2. Tento dohovor bude otvorený na podpis pre
   a) ktorýkoľvek členský štát Organizácie Spojených národov,
   b) ktorýkoľvek iný štát prizvaný zúčastniť sa konferencie o eliminácii alebo redukovaní počtu osôb bez štátnej príslušnosti,
   c) ktorýkoľvek iný štát, ktorý môže Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov vyzvať na podpísanie alebo pristúpenie k tomuto dohovoru.
3. Tento dohovor podlieha ratifikácii a po ratifikácii budú ratifikačné listiny uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
4. Tento dohovor bude sprístupnený na pristúpenie pre štáty uvedené v bode 2 tohto článku. Pristúpenie sa vykonaná uložením listín o pristúpení u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 17

1. Pri podpise, ratifikácii alebo pristúpení môže ktorýkoľvek štát vzniesť výhrady k článkom 11, 14 a 15.
2. Žiadne ďalšie výhrady k tomuto dohovoru nie sú prípustné.

Článok 18

1. Tento dohovor nadobúda platnosť dva roky po dni uloženia šiestej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikoval alebo pristúpil k tomuto dohovoru po dni uloženia šiestej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení, má dohovor nadobudnúť platnosť deväťdesiatym dňom po uložení ratifikačnej listiny tohto štátu alebo listiny o pristúpení alebo v deň nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s ustanovením bodu 1 tohto článku, podľa neskoršieho dátumu.

Článok 19

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže kedykoľvek odstúpiť od tohto dohovoru písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Takéto odstúpenie nadobudne pre daný zmluvný štát platnosť jeden rok po prijatí oznámenia o odstúpení generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov.
2. V prípadoch, keď v súlade s ustanoveniami článku 15 tento dohovor nadobudol platnosť pre nemetropolitné územia zmluvného štátu, takýto štát môže kedykoľvek neskôr oznámiť generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov so súhlasom dotknutého územia odstúpenie od tohto dohovoru v súvislosti s týmto územím. Odstúpenie nadobudne platnosť jeden rok po dátume prijatia oznámenia generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov, ktorý informuje všetky ostatné členské štáty o oznámení a o dátume jeho prijatia.

Článok 20

1. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov oznámi všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov a nečlenským štátom uvedeným v článku 16
   a) podpisy, ratifikácie a pristúpenia podľa článku 16,
   b) výhrady podľa článku 17,
   c) dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 18,

d) odstúpenia podľa článku 19.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov po uložení šiestej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení prednesie Valnému zhromaždeniu otázku týkajúcu sa zriadenia inštitúcie v súlade s článkom 11, o ktorej sa tento článok zmieňuje.

Článok 21

Tento dohovor zaregistruje generálny tajomník Organizácie Spojených národov k dátumu nadobudnutia jeho platnosti.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci podpísali tento dohovor.

Dané v New Yorku 30. augusta 1961 v jednom vyhotovení, ktorého čínska, anglická, francúzska, ruská a španielska verzia majú rovnakú platnosť a ktoré budú uložené v archívoch Organizácie Spojených národov a ktorých overené kópie generálny tajomník Organizácie Spojených národov doručí všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov a nečlenským štátom uvedeným v článku 16 tohto dohovoru.

Príloha
k č. 192/2001 Z. z.

CONVENTION
on the Reduction of Statelessness United Nations

The Contracting States,

Acting in pursuance of resolution 896 (IX), adopted by the General Assembly of the United Nations on 4 December 1954,

Considering it desirable to reduce statelessness by international agreement,

Have agreed as follows:

Article 1

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person born in its territory who would otherwise be stateless. Such nationality shall be granted:
(a) at birth, by operation of law, or
(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, no such application may be rejected.

A Contracting State which provides for the grant of its nationality in accordance with sub-paragraph (b) of this paragraph may also provide for the grant of its nationality by operation of law at such age and subject to such conditions as may be prescribed by the national law.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with sub-paragraph (b) of paragraph 1 of this Article subject to one or more of the following conditions:
(a) that the application is lodged during a period, fixed by the Contracting State, beginning not later than at the age of eighteen years and ending not earlier than at the age of twenty-one years, so, however, that the person concerned shall be allowed at least one year during which he may himself make the application without having to obtain legal authorization to do so;
(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period as may be fixed by that State, not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application nor ten years in all;
(c) that the person concerned has neither been convicted of an offence against national security nor has been sentenced to imprisonment for a term of five years or more on a criminal charge;
(d) that the person concerned has always been stateless.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (b) and 2 of this Article, a child born in wedlock in the territory of a Contracting State, whose mother has the nationality of that State, shall acquire at birth that nationality if it otherwise would be stateless.

4. A Contracting State shall grant its nationality to a person who would otherwise be stateless and who is unable to acquire the nationality of the Contracting State in whose territory he was born because he has passed the age for lodging his application or has not fulfilled the required residence conditions, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of the Contracting State first above mentioned. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. If application for such nationality is required, the application shall be made to the appropriate authority by or on behalf of the applicant in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 5 of this Article, such application shall not be refused.

5. The Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 4 of this Article subject to one or more of the following conditions:
(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;
(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;
(c) that the person concerned has always been stateless.

Article 2

A foundling found in the territory of a Contracting State shall, in the absence of proof to the contrary, be considered to have been born within that territory of parents possessing the nationality of that State.

Article 3

For the purpose of determining the obligations of Contracting States under this Convention, birth on

a ship or in an aircraft shall be deemed to have taken place in the territory of the State whose flag the ship flies or in the territory of the State in which the aircraft is registered, as the case may be.

Article 4

1. A Contracting State shall grant its nationality to a person, not born in the territory of a Contracting State, who would otherwise be stateless, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of that State. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. Nationality granted in accordance with the provisions of this paragraph shall be granted:

(a) at birth, by operation of law, or

(b) upon an application being lodged with the appropriate authority, by or on behalf of the person concerned, in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, no such application may be rejected.

2. A Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article subject to one or more of the following conditions:

(a) that the application is lodged before the applicant reaches an age, being not less than twenty-three years, fixed by the Contracting State;

(b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period immediately preceding the lodging of the application, not exceeding three years, as may be fixed by that State;

(c) that the person concerned has not been convicted of an offence against national security;

(d) that the person concerned has always been stateless.

Article 5

1. If the law of a Contracting State entails loss of nationality as a consequence of any change in the personal status of a person such as marriage, termination of marriage, legitimation, recognition or adoption, such loss shall be conditional upon possession or acquisition of another nationality.

2. If, under the law of a Contracting State, a child born out of wedlock loses the nationality of that State in consequence of a recognition of affiliation, he shall be given an opportunity to recover that nationality by written application to the appropriate authority, and the conditions governing such application shall not be more rigorous than those laid down in paragraph 2 of Article 1 of this Convention.

Article 6

If the law of a Contracting State provides for loss of its nationality by a person's spouse or children as a consequence of that person losing or being deprived of that nationality, such loss shall be conditional upon their possession or acquisition of another nationality.

Article 7

1.

(a) If the law of a Contracting State permits renunciation of nationality, such renunciation shall not result in loss of nationality unless the person concerned possesses or acquires another nationality.

(b) The provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall not apply where their application would be inconsistent with the principles stated in Articles 13 and 14 of the Universal Declaration of Human Rights approved on 10 December 1948 by the General Assembly of the United Nations.

2. A national of a Contracting State who seeks naturalization in a foreign country shall not lose his nationality unless he acquired or has been accorded assurance of acquiring the nationality of that foreign country.

3. Subject to the provisions of paragraphs 4 and 5 of this Article, a national of a Contracting State shall not lose his nationality, so as to become stateless, on the ground of departure, residence abroad, failure to register or on any similar ground.

4. A naturalized person may lose his nationality on account of residence abroad for a period, not less than seven consecutive years, specified by the law of the Contracting State concerned if he fails to declare to the appropriate authority his intention to retain his nationality.

5. In the case of a national of a Contracting State, born outside its territory, the law of that State may make the retention of its nationality after the expiry of one year from his attaining his majority conditional upon residence at that time in the territory of the State or registration with the appropriate authority.

6. Except in the circumstances mentioned in this Article, a person shall not lose the nationality of a Contracting State, if such loss would render him stateless, notwithstanding that such loss is not expressly prohibited by any other provisions of this Convention.

Article 8

1. A Contracting State shall not deprive a person of his nationality if such deprivation would render him stateless.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, a person may be deprived of the nationality of a Contracting State:

(a) in the circumstances in which, under paragraphs

4 and 5 of Article 7, it is permissible that a person should lose his nationality;

(b) where the nationality has been obtained by misrepresentation or fraud.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, a Contracting State may retain the right to deprive a person of his nationality, if at the time of signature, ratification or accession it specifies its retention of such right on one or more of the following grounds, being grounds existing in its national law at that time:

(a) that, inconsistently with his duty of loyalty to the Contracting State, the person;

(i) has, in disregard of an express prohibition by the Contracting State rendered or continued to render service to, or received or continued to receive emoluments from another State, or

(ii) has conducted himself in a manner seriously prejudicial to the vital interests of the State;

(b) that the person has taken an oath, or made a formal declaration, of allegiance to another State, or given definite evidence of his determination to repudiate his allegiance to the Contracting State.

4. A Contracting State shall not exercise a power of deprivation permitted by paragraphs 2 or 3 of this Article except in accordance with law, which shall provide for the person concerned the right to a fair hearing by a court or other independent body.

Article 9

A Contracting State may not deprive any person or group of persons of their nationality on racial, ethnic, religious or political grounds.

Article 10

1. Every treaty between Contracting States providing for the transfer of territory shall include provisions designed to secure that no person shall become stateless as a result of the transfer. A Contracting State shall use its best endeavours to secure that any such treaty made by it with a State which is not a party to this Convention includes such provisions.

2. In the absence of such provisions a Contracting State to which territory is transferred or which otherwise acquires territory shall confer its nationality on such persons as would otherwise become stateless as a result of the transfer or acquisition.

Article 11

The Contracting States shall promote the establishment within the framework of the United Nations, as soon as may be after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, of a body to which a person claiming the benefit of this Convention may apply for the examination of his claim and for assistance in presenting it to the appropriate authority.

Article 12

1. In relation to a Contracting State which does not, in accordance with the provisions of paragraph 1 of Article 1 or of Article 4 of this Convention, grant its nationality at birth by operation of law, the provisions of paragraph 1 of Article 1 or of Article 4, as the case may be, shall apply to persons born before as well as to persons born after the entry into force of this Convention.

2. The provisions of paragraph 4 of Article 1 of this Convention shall apply to persons born before as well as to persons born after its entry into force.

3. The provisions of Article 2 of this Convention shall apply only to foundlings found in the territory of a Contracting State after the entry into force of the Convention for that State.

Article 13

This Convention shall not be construed as affecting any provisions more conducive to the reduction of statelessness which may be contained in the law of any Contracting State now or hereafter in force, or may be contained in any other convention, treaty or agreement now or hereafter in force between two or more Contracting States.

Article 14

Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled by other means shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any one of the parties to the dispute.

Article 15

1. This Convention shall apply to all non-self-governing, trust, colonial and other non-metropolitan territories for the international relations of which any Contracting State is responsible; the Contracting State concerned shall, subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which the Convention shall apply ipso facto as a result of such signature, ratification or accession.

2. In any case in which, for the purpose of nationality, a non-metropolitan territory is not treated as one with the metropolitan territory, or in any case in which the previous consent of a non-metropolitan territory is required by the constitutional laws or practices of the Contracting State or of the non-metropolitan territory for the application of the Convention to that territory, that Contracting State shall endeavour to secure the needed consent of the non-metropolitan territory within the period of twelve months from the date of signature of the Convention by that Contracting State, and when such consent has been obtained the Contracting State shall notify the Secretary-General of the United Nations. This

Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General.

3. After the expiry of the twelve-month period mentioned in paragraph 2 of this article, the Contracting States concerned shall inform the Secretary-General of the results of the consultations with those non-metropolitan territories for whose international relations they are responsible and whose consent to the application of this Convention may have been withheld.

Article 16

1. This Convention shall be open for signature at the Headquarters of the United Nations from 30 August 1961 to 31 May 1962.

2. This Convention shall be open for signature on behalf of:
(a) any State Member of the United Nations;
(b) any other State invited to attend the United Nations Conference on the Elimination or Reduction of Future Statelessness;
(c) any State to which an invitation to sign or to accede may be addressed by the General Assembly of the United Nations.

3. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

4. This Convention shall be open for accession by the States referred to in paragraph 2 of this Article. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 17

1. At the time of signature, ratification or accession any State may make a reservation in respect of Articles 11, 14 or 15.

2. No other reservations to this Convention shall be admissible.

Article 18

1. This Convention shall enter into force two years after the date of the deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, it shall enter into force on the ninetieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession or on the date on which this convention enters into force in accordance with the provisions of paragraph 1 of this Article, whichever is the later.

Article 19

1. Any Contracting State may denounce this Convention at any time by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall take effect for the Contracting State concerned one year after the date of its receipt by the Secretary-General.

2. In cases where, in accordance with the provisions of Article 15, this Convention has become applicable to a non-metropolitan territory of a Contracting State, that State may at any time thereafter, with the consent of the territory concerned, give notice to the Secretary-General of the United Nations denouncing this Convention separately in respect of that territory. The denunciation shall take effect one year after the date of the receipt of such notice by the Secretary-General, who shall notify all other Contracting States of such notice and the date or receipt thereof.

Article 20

1. The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States referred to in Article 16 of the following particulars:
(a) signatures, ratifications and accessions under Article 16;
(b) reservations under Article 17;
(c) the date upon which this Convention enters into force in pursuance of Article 18;
(d) denunciations under Article 19.

2. The Secretary-General of the United Nations shall, after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession at the latest, bring to the attention of the General Assembly the question of the establishment, in accordance with Article 11, of such a body as therein mentioned.

Article 21

This convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its entry into force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

DONE at New York, this thirtieth day of August, one thousand nine hundred and sixty-one, in a single copy, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic and which shall be deposited in the archives of the United Nations, and certified copies of which shall be delivered by the Secretary-General of the United Nations to all Members of the United Nations and to the non-member States referred to in Article 16 of this Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.